

Відділ культури і туризму
виконавчого комітету Славутицької міської ради
Славутицька міська централізована бібліотечна
система

«Наш великий сміхотворець»

**До 125-річчя від дня народження
Остапа Вишні**

Бібліографічний покажчик

Видання друге, доповнене

Славутич 2014

Бібліографічний покажчик підготовлено довідково-бібліографічним відділом Загальноміського бібліотечно-інформаційного центру м. Славутич.

Видання присвячене 125-річчю від дня народження Остапа Вишні (Павла Михайловича Губенка) – українського письменника, новеліста, класика сатиричної прози ХХ ст.

Покажчик містить біографію, публікації про твори письменника, видання та статті про його життя і творчість, розробки уроків, позакласних заходів, сценаріїв, інтернет-ресурси.

Матеріал розміщений за розділами в алфавітному порядку.

Розраховано на широке коло читачів.

Укладачі:	Панова Л. І., Соловйова Л. О., Янченко О. О.,
Комп'ютерний набір:	Соловйова Л. О.
Відповідальний за випуск:	Портная Н. В.

*Без гучних прожив він декламацій,-
А в душі поезія цвіла
Друг людини, друг природи й праці,
Грізний ворог нечисті і зла.*

М. Рильський

Автор гострої політичної спрямованості, дотепний фейлетоніст, гуморист і сатирик, письменник, за влучним висловом Максима Рильського, був «всенародним стрільцем по підлоті, по зрадництву, по головотяпству, по всіх, хто – проти народу». Його спадщина – своєрідний і цікавий літопис героїчного шляху нашого народу. Від фейлетону і памфлета до музичного гротеску і комедії, від гуморески–нарису і усмішки–жарту до усмішки–оповідання і усмішки–статті та рецензії – така жанрова і стильова палітра письменника.

Не спадає, навпаки – підвищується інтерес до творчості письменника. Про це свідчить число перевидань його книг.

Народився Остап Вишня (Павло Михайлович Губенко) 13 листопада 1889 року біля містечка Грунь на хуторі Чечві Зіньківського району на Полтавщині (нині Охтирський район Сумської області) в багатодітній родині селянина. На духовне формування майбутнього письменника значно вплинули батьки, які знали безліч народних пісень і казок, були людьми з великим почуттям гумору, а також чарівний світ Полтавщини, де особливо почувалися любов і шана до славетних земляків І. П. Котляревського та М. В. Гоголя. Хлопчик змалку пізнавав селянський побут, запам'ятовував яскраві типи людей праці, вбирав у себе рідну мову, багату на перлини народного гумору.

Батьки прагнули будь-що вивести своїх дітей у люди, дати їм освіту. По закінченні двокласної школи в м. Зіньків Павла віддають у військово-фельдшерську школу в Києві (1903), де він як син колишнього військовослужбовця, міг

навчатися безкоштовно. Після її закінчення (1907) Павло Губенко перебував на військовій службі, пізніше працював у Київській лікарні Південно-Західної залізниці.

Незважаючи на важку матеріальну скруту, що посилилася після смерті батька (1909), Павло Михайлович наполегливо вчиться. Працюючи над самоосвітою, склав екстерном екзамен за гімназію, дедалі більше захоплювався літературою. У 1917 році він вступив до Київського університету на історико-філологічний факультет.

У 1919 році Павло Губенко як патріот Української Народної Республіки докладав зусиль до розбудови нової держави, завідував Медико-санітарною управою міністерства шляхів УНР. В роки громадянської війни, відстоюючи інтереси республіки (Павло Губенко не належав до жодної партії), опинився в Кам'янці-Подільському. Ризикуючи життям, особисто працював у поїздах, що перевозили і тифозних хворих. Підтримував їх не лише медикаментами, а й морально, розважаючи хворих смішними анекдотами, які сам і складав. Саме тоді з'явилася у газеті «Народна воля» його перша публікація за підписом Павло Грунський. Загалом у цей період на сторінках кам'янець-подільських газет надруковано 21 твір молодого автора.

Наприкінці 1919 року Павло Губенко повертається до Києва і працює у видавництві «Книгоспілка». Невдовзі його заарештовано й засуджено на три роки і тільки завдяки клопотанням В. Еллана – звільнено.

3 квітня 1921 року письменник почав працювати в газеті «Вісті ВУЦВК». В червні 1921 року на сторінках газети з'явився фейлетон молодого прозаїка «Як Антанті од Корфанті дуже сильно не щастить».

22 липня 1921 року в газеті «Селянська правда» було надруковано гумореску «Чудака, їй-богу!». Під нею вперше з'явився псевдонім «Остап Вишня», що з часом утвердився як літературне ім'я видатного майстра української сатири та

гумору. Він – активний учасник бурхливого літературно-мистецького життя Харкова.

Остап Вишня брав участь у громадській роботі та у діяльності літературних об'єднань «Плуг» і «Гарт», в організації та редагуванні, разом з В. Блакитним, перших двох номерів журналу «Червоний перець» (1922) і продовжив працю в цьому журналі у 1927 році, коли було поновлено його вихід.

Перша книжка сатирика побачила світ у 1923 р. під досить незвичною назвою «Марк Твен – Остап Вишня. Сільськогосподарська пропаганда». Після неї, у двадцять роки, виходять одна за одною десятки книг. Серед них: «Далі небесні» (1923), «А-ну, хлопці, не піддайсь!!», «Вишневі усмішки (сільські)», «Кому веселе, а кому сумне», «Літературні усмішки» (1924), «Вишневі усмішки кримські», музичний гротеск на 4 дії «Вій» (1925), «Лицем до села», «Щоб і хліб родився, щоб і скот плодився» (1926), «Вишневі усмішки кооперативні», «Моя автобіографія», «Вишневі усмішки театральні» (1927), «Вишневі усмішки закордонні» (1930). У 1928 і 1930 роках «Усмішки» О. Вишні були видані в 4-х томах. Чимало гуморесок було перекладено російською, білоруською, молдавською, єврейською та німецькою мовами.

Остап Вишня стає одним з найпопулярніших письменників 20-х років. Як сатирик Остап Вишня сформувався, передовсім, у галузі політичної сатири.

25 грудня 1933 року гуморист був звинувачений в контрреволюційній діяльності й тероризмі, зокрема в замаху на товариша Постишева під час жовтневої демонстрації, і незаконно репресований (в той період було репресовано всіх літераторів сатирично-гумористичного жанру). До 1943 року письменник спокотував нікому не зрозумілу «провину» перед народом в Комі АРСР, в Ухті, недалеко від Воркути, в інших таборах.

Відбуваючи покарання, в 1934 році письменник написав російською мовою 22 публіцистичні нариси про

людей ухтинського табору під назвою «Матеріали к истории ухтинской экспедиции».

До творчого життя письменник зміг повернутись лише в 1944 році. В нещодавно звільненому від фашистських окупантів Києві письменник написав перший після повернення твір – «Зенітка», опублікований в газеті «Радянська Україна» 26 лютого 1944 року.

Письменник повертається до творчого життя, про що свідчить збірка його політичних фейлетонів і памфлетів «Самостійна дірка» (1945), книжки усмішок «Зенітка» (1947), «Весна-красна» (1949), «Мудрість колгоспна» (1952), «А народ воювати не хоче» (1953), «Великі ростіть!» (1955), «Нещасне кохання» (1956) та інші.

Після Великої Вітчизняної війни О. Вишня – член редколегії і співробітник журналу «Перець», член правління Спілки письменників України.

Лише у 1955 році Остап Вишня був офіційно реабілітований судовими органами.

Табори підірвали здоров'я письменника, але до останніх днів життя він не залишав літературної творчості.

Помер Остап Вишня 28 вересня 1956 року.

Внесок Остапа Вишні в розвиток української літератури вагомий і цінний. Письменник незвичайної обдарованості, Остап Вишня був у колі перших зачинателів вітчизняної сатири і гумору.

Твори Остапа Вишні

Вишня О. Твори: В 7-ми томах / Упоряд. та підготовка текстів В.О. Губенко-Маслюченко. – К.: Дніпро, 1964. – Т. 1. Твори 1919–1924 років. – 397 с.

Вишня О. Твори: В 7-ми томах. – К.: Дніпро, 1964. – Т. 2. Твори 1924–1925 років. – 391 с.

Вишня О. Твори: В 7-ми томах. – К.: Дніпро, 1964. – Т. 3. Твори 1925–1926 років. – 447 с.

Вишня О. Твори: В 7-ми томах. – К.: Дніпро, 1964. – Т. 4. Твори 1926–1933 років. – 415 с.

Вишня О. Твори: В 7-ми томах. – К.: Дніпро, 1964. – Т. 5. Твори 1944–1946 років. – 493 с.

Вишня О. Твори: В 7-ми томах. – К.: Дніпро, 1965. – Т. 6. Твори 1947–1951 років. – 435 с.

Вишня О. Твори: В 4-х томах / Упоряд., підг. тексти та склав примітки І. В. Зуб. – К.: Дніпро, 1988. – Т.1. Твори 1919–1925 років. – 526 с.

Вишня О. Твори: В 4-х томах. – К.: Дніпро, 1988. – Т. 2. Твори 1925–1933 років. – 461 с.

Вишня О. Твори: В 4-х томах. – К.: Дніпро, 1989. – Т. 3. Усмійки, фейлетони, гуморески, 1944–1950. – 606 с.

Вишня О. Твори: В 4-х томах. – К.: Дніпро, 1989. – Т. 4. Твори 1951–1956 років: Усмійки, фейлетони, гуморески; 3 неопублікованого: 1934–1943: Чиб'ю; Материалы к истории Ухтинской экспедиции, 1934 год; 3 листування. «Думи мої, думи мої» (Щоденникові записи). – 606 с.

Вишня О. Избранные произведения: В 3-х томах. – М.: Правда, 1967. – Т. 2. – 463 с.

Вишня О. Бенгальський тигр // Хрестоматія з укр. літератури: Навч. посібник / Укладачі І. І. Жебка, М. В. Жебка: В 2-х кн. – Кн. 2. – К.: Наукова думка, 1999. – С. 403–411.

Вишня О. Вибране / Передм. С. Олійника. – Харків: Прапор, 1981. – 304 с.

Вишня О. Вишневі усмішки. – К.: Дніпро, 1985. – 367 с. – (Б-ка української класики «Дніпро»).

Вишня О. Драстуйте. Українізація // Обрії: Збірник худож. творів для позакласного читання у 8-му кл. / Упоряд. Р. І. Вітренко. – 1991. – С. 282–287.

Вишня О. «Ех і життя мотузьяне! Терпи, козаче...»: Із родинного листування (1933–1943) // Вітчизна. – 1989. – № 12. – С. 131–147. Закінчення. Початок у № 11.

Вишня О. Зенітка: Гуморески, усмішки. – Дніпропетровськ: Січ, 1993. – 191 с.

Вишня О. Мисливські усмішки: Для серед. та ст. шк. віку / Упоряд., передмова Т. Щегельської. – К.: Національний книжковий проект, 2012. – 272 с. – (Бібліотека шкільної класики).

Вишня О. Мисливські усмішки та інші оповідання. – Донецьк: ТОВ ВКФ «БАО», 2008. – 288 с.: іл.

Вишня О. Мікадо: Комедія // Прапор. – 1989. – № 11. – С. 91–153.

Вишня О. Перший диктант: Усмійка // Веселка. Антологія української літератури для дітей в трьох томах. Т. 3: Твори рад. періоду. Проза. Для мол. та серед. віку / Упоряд., біогр. нариси Б. Й. Чайковського. – К.: Веселка, 1985. – С. 19–23.

Вишня О. Твори // Живиця: Хрестоматія укр. літ ХХ ст.: У 2-х кн. – Кн. 1. / За ред. М. М. Конончука; Упоряд. М. М. Конончук, Н. І. Бондар, Т. І. Конончук. – К.: Твім інтер, 1998. – С. 403–424.

Вишня О. Твори // Золотий гомін. Українська література: Хрестоматія для 11 класу середньої школи / Упоряд. О. С. Непорожній. – К.: Освіта, 1997. – С. 107–123.

Вишня О. Твори // Українська література. 11 клас: Хрестоматія / Упоряд. О. І. Борзенко, М. П. Сподарець. – 3-тє вид., перероб. і доп. – Харків: Веста: Ранок, 2008. – С. 120–140.

Вишня О. Твори // Українська література: Стислий виклад змісту всіх творів за новою шкільною програмою. 10–11 кл. / Автори–упорядники Башкірова Ю. Г. та ін. – Харків: Веста: Ранок, 2007. – С. 266–170. – (Дайджест).

Вишня О. Твори // Українська література: Хрестоматія для 11 кл. / Упоряд.: Т. О. Харахоріна, Т. В. Ткачук, В. С. Адаменко. – Донецьк: ВКФ «БАО», 1999. – С. 141–164.

Вишня О. Твори. // Українське слово: Хрестоматія укр. літератури та літературної критики ХХ ст. – У 3-х кн. – Кн. 1. – К.: Рось, 1994. – С. 488–498.

Вишня О. Твори // Українське слово: Хрестоматія укр. літератури та літературної критики ХХ ст. – В 4-х кн. – Кн. 4. – К.: Аконті, 2001. – С. 604–618.

Вишня О. Усмійки, фейлетони, гуморески: Твори в 5-ти томах. – К.: Дніпро, 1974. – Т. 1. – 456 с.

Вишня О. Усмійки, фейлетони, гуморески: Твори в 5-ти томах. – К.: Дніпро, 1974. – Т. 2 – 358 с.

Вишня О. Усмійки, фейлетони, гуморески: Твори в 5-ти томах. – К.: Дніпро, 1975. – Т. 3. – 368 с.

Вишня О. Усмійки, фейлетони, гуморески: Твори в 5-ти томах. – К.: Дніпро, 1975. – Т. 4. – 454 с.

Вишня О. Усмійки, фейлетони, гуморески: Твори в 5-ти томах. – К.: Дніпро, 1975. – Т. 5. – 384 с.

Вишня О. Фейлетони. Гуморески. Усмійки. Щоденникові записи. – К.: Наукова думка, 1984. – 560 с.

Вишня О. Як із Харкова зробити Берлін... // Вітчизна. – 1989. – № 2. – С. 151–160.

Про життя і творчість Остапа Вишні

Про відзначення 125-річчя з дня народження Остапа Вишні: Постанова Верховної Ради України від 20 листопада 2013 р. № 704-VII // Голос України. – 2013. – 7 грудня. – С. 11. // Урядовий кур'єр. – 2013. – 12 грудня. – С. 13.

Андрусенко В. П. и др. Остап Вишня. Сборник юмористических рассказов «охотничьи усмешки» // Андрусенко В.П. и др. 50 знаменитых украинских книг. – Харьков: Фолио, 2004. – С. 263–273. – (100 знаменитых).

Бажан О. "Все життя гумористом! Господи! Збожеволіти можна від суму!": До 125-річчя від дня народження Остапа Вишні // Голос України. – 2014. – 13 грудня. – С. 12.

Белюсова А. Три расстрела Вишни: К 125-летию со дня рождения Остапа Вишни // Сегодня. – 2014. – 4 февраля. – С. 14.

Бернадська Н. І. Остап Вишня: Основні віхи життя і творчості. «Українознавчі» усмійки Остапа Вишні, «Мисливські усмійки» // Бернадська Н. І. Українська література ХХ ст.: Навч. посібник для старшокл. та вступників до вищих навч. закл. – К.: Знання-Прес, 2004. – С. 65–70.

Білоус Г. «Подай свій хліб – і я скажу, хто ти...»: До 110-річчя від дня народження Остапа Вишні // Вітчизна. – 1999. – № 11 – 12. – С. 131–140.

Вишня Остап // Енциклопедія Українознавства: В 11-ти т. / Гол. редактор В. Кубійович. – К.: Глобус, 1993. – Т. 3. – С. 265.

Вишня Остап // Історія української літератури: В 2-х т. / Редкол. І. О. Дзверін (відп. ред.) та ін. – К.: Наукова думка, 1988. – Т. 2. – С. 431–441.

Вишня Остап (Павло Михайлович Губенко) // Новий довідник: Укр. мова та література. – К.: ТОВ «Казка», 2005. – С. 739–742.

Вишня Остап // Письменники Радянської України. 1917–1987: Біобібліографічний довідник / Сост. В. К. Коваль, В. П. Павловська. – К.: Рад.письменник, 1988. – С. 109.

Вишня Остап // Українська література. 11 клас: Хрестоматія / Упоряд. О. І. Борзенко, М. П. Сподарець. – 3-тє вид., перероб. і доп. – Харків: Веста: Ранок, 2008. – С. 119–120.

Вишня Остап // Українська Літературна Енциклопедія: В 5-ти т. / Редкол.: І. О. Дзверін (відповід. ред.) та ін. – К.: Голов. ред. УРЕ ім. М. П. Бажана, 1988. – Т. 1: А – Г. – С. 314–315.

Вишня Остап // Українські письменники: Довідник. – К.: Велес, 2013. – С. 31–35.

Вишня Остап // Український Радянський Енциклопедичний Словник: В 3-х т. / Редкол.: А. В. Кудрицький (відп. ред.) та ін. – 2-ге вид. – К.: Голов. ред. УРЕ, 1986. – Т. 1. – С. 293.

Вишня Остап // Універсальний довідник старшокласника, абітурієнта, студента: Довід. видання. – К: Видавнича компанія «Воля», 2004. – С. 276.

Вишня Остап // Усі українські письменники / Упорядники Ю. І. Хізова, В. В. Щеголева. – Харків: Торсінг плюс, 2008. – С. 205–209.

Вишня Остап // Усі цитати до творів з української літератури. 5–12 класи / Укладач Н. В. Курганова. – Харків: Торсінг плюс, 2006. – С. 233–239.

Гальченко С. Горьована путь Остапа Вишні // Київ. – 1989. – № 12. – С. 104–106.

Грибніченко Т. О., Козачук Г. О. Гуморист Остап Вишня // Вчимося писати твір з української літератури: 8–11 класи. – К.: Либідь, 2000. – С. 180–182.

Гріга О. Великий життєлюб: Остап Вишня // Дивослово. – 2005. – № 4. – С. 28–31.

Дузь І. М. Остап Вишня: Нарис про творчість. – К.: Одеса: Вища школа, 1989. – 184 с.

Жертвы репрессий: Репрессии 20-х и нач. 50-х годов на Украине. – К.: ЮРИНФОРМ, 1993. – С. 218–225 (Остап Вишня).

Зуб І. Вишня Остап // Живиця: Хрестоматія укр. літ. ХХ ст.: У 2 кн. – Кн. 1 / За ред. М. М. Конончука; Упоряд. М. М. Конончук, Н. І. Бондар, Т. І. Конончук. – К.: Твім інтер, 1998. – С. 398–402.

Зуб І. Остап Вишня // Історія укр. літератури: В 2 т. Т. 2: Рад. література. – К.: Наукова думка, 1988. – С. 431–441.

Зуб І. Остап Вишня: «Ніякого злочину не вчинив...» // Літературна панорама. 1990: Збірник. Вип. 5 / Упоряд. С. Гречанюк. – К.: Дніпро, 1990. – С. 204–215.

Зуб І. В. Остап Вишня. Риси творчої індивідуальності. – К.: Наукова думка, 1991. – 172 с.

Кирилюк В. «Я сміявся і плакав з любові»: Листи Остапа Вишні до Варвари Губенко // Літературна Україна. – 2004. – 26 лютого. – с. 7.; – 4 березня. – С. 7.

Кодлюк Я. П., Одинцова Г. С. Вишня Остап // Кодлюк Я. П., Одинцова Г. С. Сто двадцять розповідей про письменників: Довідник для вчителя початкових класів. – К.: Наш час, 2006. – С. 16–18.

Король українського гумору: До 125-річчя від дня народження Остапа Вишні // Календар знаменних і пам'ятних дат. – 2014. – № 4. – С. 74–89.

Лавриненко Ю. Остап Вишня // Українське слово: Хрестоматія укр. літ. та укр. критики ХХ ст. – У 3-х кн. – Книга 1. – К.: Рось, 1994. – С. 480–487.

Літературна панорама, 1990: Збірник. – с. 204–215 (Остап Вишня).

Мазуркевич А. Человеческое свечение Вишни // Радуга. – 1990. – № 2. – С. 138–147. Окончание. Начало в № 1. – С. 113–122.

Миценко М. Мости нашої пам'яті: Есе. Остап Вишня // Київ. – 1997. – № 2. – С. 153.

Мукомела О. Остап Вишня // 3 порога смерті: Письменники України – жертви сталінських репресій / Авт. кол.: Бойко Л. С. та ін. – К.: Рад. письменник, 1991. – Вип. 1. / Упоряд. О. Г. Мусієнко. – С. 101–103.

Нестеренко П. Наш великий сміхотворець: До 115-річчя від дня народження Остапа Вишні // Уряд. кур'єр. – 2004. – 13 листопада. – С. 8–9.

Оліфіренко С. М. та ін. Вишня Остап // С. М. Оліфіренко та ін. Універсальний літературний словник–довідник. – Донецьк: ТОВ ВКФ «БАО», 2008. – С. 50.

Остап Вишня // 3 порога смерті: Письменники України – жертви сталінських репресій / Авт. кол.: Бойко Л. С. та ін. – К.: Рад. письменник, 1991. – Вип. 1 / Упоряд. О. Г. Мусієнко. – С. 101–103.

Про Остапа Вишню: Спогади / Упоряд.: В. О. Губенко–Маслюченко, А. Ф. Журавський. – К.: Рад. письменник, 1989. – 334 с.

Рильський М. Остап Вишня (Скорочено) // Українська література. 11 клас: Хрестоматія / Упоряд. О. І. Борзенко, М. П. Сподарець. – 3-те вид., перероб. і доп. – Харків: Веста: Ранок, 2008. – С. 140–142.

Солод Ю. Сатира і гумор Остапа Вишні // Солод Ю. Українська література: Конспект. – К.: Козаки, 1996. – С. 230–241.

«Спасибі тобі, народе, що я єсть я!»: 28 вересня – 50 років тому пішов з життя великий Остап Вишня // Київська правда. – 2006. – 28 вересня. – С. 3.

Фащенко В. В. Усмішка–новела Остапа Вишні // Фащенко В. В. У глибинах людського буття: Літературознавчі студії. – Одеса: Маяк, 2005. – С. 397–413.

Чернов А. Двічі врятований від розстрілу: 120–років тому народився Остап Вишня (Павло Губенко) // Голос України. – 2009. – 13 листопада. – С. 10.

Чорна Ю., Зубенко П. Усміхнемося вишнево: До 125-річчя від дня народження Остапа Вишні // Пенсійний кур'єр. – 2014. – 7–13 листопада. – С. 13.

Шпак В. Він не зрадив правду: До 125-річчя від дня народження Остапа Вишні // Урядовий кур'єр. – 2014. – 13 листопада. – С. 11.

Щира Н. «Коли входиш в літературу, чисть черевики!»: До 120-річчя від дня народження Остапа Вишні // Київська правда. – 2009. – 4 вересня. – С. 4.

Розробки уроків та сценарії за творчістю Остапа Вишні

Богач С. «У нас люблять Остапа Вишню»: Сценарій літературного вечора // Дивослово. – 2001. – № 2. – С. 44–47.

Лисенко Г. Ніколи не сміявся без любові: Вечір гумору, присвячений Остапові Вишні // Дивослово. – 2005. – № 4. – С. 31–33.

Присяжна Т. Сторінками життєпису Остапа Вишні: Нестандартний урок // Дивослово. – 1996. – № 2. – С. 42.

Інтернет-ресурси

http://uk.wikipedia.org/wiki/Остап_Вишня – Остап Вишня – Вікіпедія.

<http://www.pisni.org.ua/persons/1426.html> – Остап Вишня – пісні, біографія – Українські пісні.

http://www.greatest.com.ua/v/ostap_vishnja – Біографія Остапа Вишні.

<http://gumoreska.org.ua/vishnia.html> – Остап Вишня – біографія, твори.

<http://www.ukrlit.vn.ua/author/vishnya.html> – Вишня Остап – Твори – Письменник, українська література

<http://www.ukrlit.vn.ua/article/138.html> – Могутній і рідкісний талант Вишні (стаття).

<http://www.ukrlit.vn.ua/article/765.html> – Смішне – як основа творчості Остапа Вишні (стаття).

<http://www.ukrlit.vn.ua/article/446.html> – Природа сатири і гумору у творчості О. Вишні (стаття).

http://www.ukrcenter.com/Література/19212/Остап_Вишня – Остап Вишня: біографія, статті, твори.

<http://www.ukrlib.com.ua/sochin/book.php?id=72> – Шкільні твори за мотивами творчості Остапа Вишні.

<http://lib.misto.kiev.ua/UKR/BIOGRAPHY/vishnia1.txt> – Біографія Остапа Вишні (Авт. О. Мукомела).

http://humour.ukrlife.org/vyshnevi_krymski2.html – Остап Вишня – Вишневі усмішки кримські.

<http://teachua.com/ukr-lit/494-prezentacija-gostap-vyshnjaq> – Презентація «Остап Вишня» – слайди.

http://www.gymor.com.ua/gymor/istorii/ostap_vushnia.html – Остап Вишня – біографія, твори. Український сайт розваг.

Зміст

Біографія Остапа Вишні.....	3
Твори Остапа Вишні.....	7
Про життя і творчість Остапа Вишні.....	10
Розробки уроків та сценарії за творчістю Остапа Вишні....	14
Інтернет-ресурси.....	15